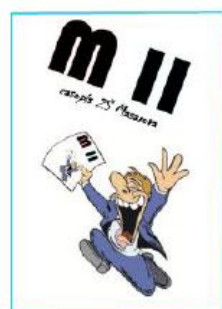
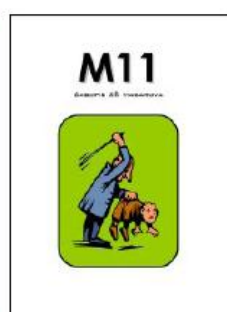

M11

Časopis ZŠ Masarova

10. vydání časopisu

Předmluva, pomluva, hodnocení a omluva

To, co držíte právě v ruce je další, tentokrát lednové, číslo školního časopisu. Ale není jen „další“, je jubilejní - 10. řádně vydané číslo. Jako dárek máme nového vedoucího – pana učitele Černocho. A je všude zvykem po 10. čísle, dílu, výrobku hodnotit, rekapitulovat a vzpomínat. Protože jsem stál v podstatě u zrodu časopisu, rozhodl jsem se, že se tohoto nelehkého úkolu ujmu.

Ze začátku nás bylo asi deset. Většina nevěděla nic o tvorbě časopisu, ale pár lidí, mezi ně jsem patřil i já, přišlo jako „dědictví“ po minulém vedení, které moc aktivní nebylo. A začali jsme spolu vymýšlet nějaký koncept, jak by měl časopis vypadat. Neměli jsme ani název, protože předchozí „Úlet“ byl tak kvalitní nápad, že ho nikdo nechtěl poškozovat úpravou. Nakonec jsme původní návrh „Masarova 11“ zkrátili na „M11“. První vydání časopisu působilo na většinu žáků i učitelů jako zjevení, zázrak, se kterým už ani nepočítali. Počáteční chvála nás velmi motivovala k další práci. Po novém roce odešel časopis do opozice a snažil se bojovat s parlamentem. Dodnes na to s jistou dávkou nostalgie vzpomínám. Tou největší odměnou za práci byla informace, že se parlament našel a nejšťastnější jsem byl, když mi někdo z parlamentu řekl osobně, že je to „hnusný“. Dnes bychom si to už dovolit nemohli. Abych naplnil všechny body nadpisu, tak se parlamentářům omlouvám za to, že jsme jim každý měsíc zvyšovali tlak. Zatímco se úzká skupinka vařila vzteky ve vlastní šťávě, časopis získal na prestiži. Sice se redakce příliš nerozšiřovala, ale zato se redaktori „vypisovali“ do kvality. Další úspěch bylo 3D číslo, které se vlastně zrodilo v Mirkově a mé hlavě při cestě šalinou po Cejlu. Nápad jsme dotáhli do konce a bylo z toho velké překvapení pro všechny čtenáře. Časopis jsme dotlačili do zdárného konce školního roku.

A v říjnu to začalo znovu. Při zjištění, kdo bude chodit do kroužku, jsem měl smíšené pocity. Radost mi udělalo to, že bude do časopisu chodit několik nových tváří. Ale na druhou stranu mě zamrzelo, že někteří, mezi nimi i podle mého názoru velmi talentovaní redaktori, se už v redakci neukázali. Další důležitou věcí je mé povýšení na šéfredaktora, které mě motivovalo do další práce a přidalo mi oficiální funkci, takže můžu mluvit jménem časopisu. Jako svou zástupkyni jsem si vybral sedmačku Denisu Višňovskou, která sice nepatří mezi „starou gardu“, ale je spolehlivá a pracovitá. Změnili jsme taky „taktiku lovu“, tj. získávání nových členů redakce, z plošných výzev žákům na adresnou nabídku spolupráce, což se nám vyplatilo, protože se redakce podstatně rozrostla. První akce byla tvorba speciálu pro zahraniční návštěvu, která se zde objevila na konci října. Přihlásili jsme se taky s naším časopisem do soutěže „Školní časopis roku 2011“. Že jsme nevyhráli, toho jste si mohli všimnout, protože kdybychom vyhráli, tak ocenění visí v každé třídě na plakátu A3. Ale i když jsme si neodnesli diplom, přeci jenom jsme si něco odnesli a není to součást inventáře školy, ve které se soutěž konala. Byly to zkušenosti, ze kterých čerpáme dodnes. Dále jsme vyrobili listopadové a prosincové číslo, oboje i s novým fotokomiksem, který má parodovat velmi populární jihoamerické „dojáky“. A přišla adopce. Akce, která pomohla chudé dívce k lepšímu životu a zároveň byla i jakýmsi symbolem. Symbolem toho, že dva někdejší rivalové se spojili a většina redaktorů pracuje v parlamentu, vzniká jistý „proparlamentní hybrid“. Ale akce splnila to nejdůležitější, co měla – pomoci. A nyní je před Vámi 10. číslo. Číslo, kde najdete spoustu nového i vaše staré známé oblíbené rubriky. Číslo, které by mohlo zapadnout do řady dalších, ale nezapadne – je desáté.

Já osobně přeji časopisu minimálně 10 dalších čísel a pracovité redaktory, redaktorům přeji, aby je práce bavila, paní učitelce pevné nervy, novému panu vedoucímu Davidu Černochovi, aby se mu v časopise líbilo, a sám sobě přeji šťastnou ruku při budoucí volbě svého nástupce ve funkci.

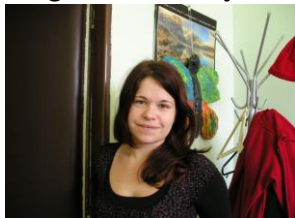
Matěj Kos
Šéfredaktor

Toto je 10. vydání časopisu M11. Časopis M11 pro Vás připravuje kroužek školního časopisu pod vedením Mgr. Marty Kadličkové a Bc. Davida Černocho. Náklad 30 výtisků. Uzávěrka proběhla dne 30. 1. 2012 a všechny informace jsou aktuální k tomuto datu. Inzerce byla tvořena jako recese ve stavu nepřičetnosti, a proto je soudní cesta řešení nesouhlasu s inzercí vyloučená. Připomínky, náměty na reportáže, nebo stížnosti ohledně obsahu či distribuce časopisu směřujte na email: casopism11@email.cz. Radostné Vám přeje redakce M11.

10. vydání časopisu

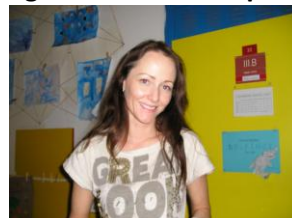
Ano, už je to tak. Toto vydání je již 10., které jsme v režii našeho drahého šéfredaktora Matěje Kosa vydali. Zeptali jsme se pár lidí na škole, co nám přejí.

Mgr. Martina Hájková

Chtěla bych popřát hlavně dobré nápady, ať se daří psaní a aby se časopis líbil.

Mgr. Vladimíra Kroupová

Přeji vám hodně čtenářů, aby bylo hodně šikovných redaktorů a taky dobré náměty.

Zdeněk Ščudla

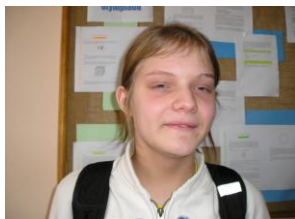
Hlavně ať se daří do budoucna.

Jan Šafář

Přeji vám, ať se máte dobře a hlavně hodně čtenářů.

David Pirochta

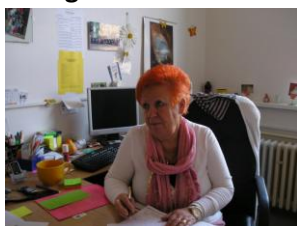
Hodně štěstí, ať se vám daří.

Arnošt Fridrich

Nemám ponětí.

Mgr. Alena Palíková

Chtěla bych popřát větší oblibu časopisu, pořád dobré nápady a ať se vám daří.

Děkujeme za přání a těšíme se s Vámi na další desítku.

Otázky pokládali K. Tichá a F. Pivovar

Zápis do prvních tříd

V pátek 20. a v sobotu 21. ledna se jako každý rok konal zápis dětí do prvních tříd. Jak celá akce probíhala a co si o ní myslím?

Kdybyste vešli do naší školy a vydali se směrem k tělocvičnám, narazíte na stůl. U stolu sedí několik věčně usměvavých postav z osmých tříd. Budoucí žák si vybere papírového medvídky, který se bude používat během zápisu jako prostor pro razítka. Celé rodiny se ujme jedna osmačka, sedmačka, nebo osmák. Ta nebo ten bude dělat rodince „průvodce“ po stanovištích. Jednotlivá stanoviště byla tentokrát na téma „zvířectvo všeho druhu“. Většinu šlo o to, aby budoucí žák rozpoznal zvířata, ukázal, že umí počítat nebo že má ostřížní znak. Po splnění úkolů na stanovištích šla rodina do třídy, kde byl žák zapsán. Nakonec si odnesl nějaký drobný dárek, který vyrobili žáci druhého stupně.

Z osobního pohledu hodnotím akci dobře, budoucím prvňáčkům se stanoviště líbila, učitelé vypadali spokojeně a ti, co byli na stanovištích, nebo provázeli, si tyto dva dny viditelně užívali. Škoda jen, že jsem se zúčastnil pouze jednoho zápisu, protože jsem poznal líp ty, kolem kterých procházím na chodbě.

MK

Známkování

Oznámkování toho, co se dělo okolo naší školy

1 Tu uděluji našemu MŠMT za to, že prázdniny přesunulo až na pátek. Kdyby byly prázdniny ve středu, byl by to volný den, ale bez většího užitku. Takto vyrazí spousta žáků někam na prodloužený víkend. Výborné.

2 Školnímu časopisu a parlamentu za jejich činnost. Uspořádali akci „adopce na dálku“. Možná by mohlo být míň zmatků ohledně „kamelotů“, ale jinak chvalitebné.

3 My, deváťáci, jsme byli na divadelním představení Zmatek nad zmatek. Občas při hodnocení si do tohoto divadelního kusu rýpnu tím, že to byl zmetek nad zmetek. Nefungující vtipy, nudné pasáže a nerozbití pravidla, že když je na jevišti zbraň, tak se z ní vystřelí. Ale ti herci se snažili. Dobré.

4 Tuto známku posílám panu ministrovi Dobešovi za přestávkový paskvil. Chtěl zkrátit přestávku na 5 minut kvůli dojíždění žáků. Doteď toto zdůvodnění nechápu. Od čisté pětky ho zachránilo, že přestávky nechtěl zrušit úplně. Dostatečná.

5 Pro všechny, co na učení kašlali a teď dva týdny před pololetím chodili prosit učitele, aby jim dali šanci, že selepší a že si chtějí vše opravit. Chybu může udělat každý, ale když na učení někdo soustavně kašle a pak prosí, nevidím jinou známku, než čistou nedostatečnou.

Známkoval Matěj Kos

Článek z vlastní iniciativy

Víte, tento článek píšu z vlastní iniciativy a hned v začátku jsem došel k názoru, že jsem s tím vůbec neměl začínat. Ono totiž není tak lehké něco napsat jen tak. Problém je hned na začátku - co napsat? Buď dostanete nápad, který rozhodně musí přijít spontánně a musíte mít po ruce papír nebo počítač, aby se vám nápad neztratil, nebo vám ho někdo zadá, popřípadě poradí. A vlastní nápad nebo myšlenka se získává velice těžko. Teď si asi myslíte, že napsání toho článku je velice snadné. To není pravda. Napište článek o něčem, co neexistuje a čeho jste se stali obětí, poněvadž mě osobně už teď nic nenapadá. Vlastní iniciativa je dobrá věc, ale celý svět se většinou točí kolem přísloví: *Jedni orají a vláčejí a druhí sklízí*. Funguje to asi tak, že někdo zadá někomu úkol, on ho vypracuje a zadávající z toho náležitě těží. A tu vlastní iniciativu shrábne ten nad vámi. Tak, tím bych to radši ukončil, protože se vlastní iniciativa nevyplácí a čím menší, tím lepší.

MR

Reakce šéfredaktora na článek z vlastní iniciativy

Já, jakožto šéfredaktor jsem nemohl nezareagovat na Mirkův článek, konkrétně na část točící se okolo zemědělství, protože jsou zde jisté nepřesnosti.

Na začátek musím vysvětlit celý systém zadávání článků. Já, nebo slečna vedoucí se dozvíme o nějaké akci, o které by stálo za to napsat, nebo nás prostě něco napadne. Když kupříkladu nápad dostanu, buď ho zrealizuji sám, nebo ho předám ostatním. Není to proto, že nápady, které předám dál by byly druhé kategorie, ale proto, aby se vypsali i další redaktoři časopisu. Nehledě k tomu, že tyto články někdy odmítnou. Další věcí, kterou bych chtěl vyvrátit je tvrzení, že je iniciativní blbec vždy dole a ten, kdo bere zásluhy nahoře. U některých organizací je naopak nahoře ten, kdo je iniciativní a dole je pouze blbec. Samozřejmě předchozí věta neplatí pro časopis, protože zde jsou téměř všichni iniciativní až na půdu a nikdo nikomu zásluhy neupírá. Ale pokud by Mirek měl pocit, že to tak není, rád mu připomenu, že on je iniciativní pouze ze začátku a do konce to musí dotahovat někdo jiný. Pak ať se nediví, že zásluhy má někdo jiný. Tečka.

MK

Okénko z naší přírody Vegetace

Tentokrát o **jehličnatých stromech**.

Jehličnaté stromy (jehličnany) jsou třídou nahosemenných rostlin. První jehličnany se objevují v karbonu v prvohorách. Jsou většinou dvoudomé, jedna rostlina má samčí, druhá samičí rozmnožovací orgány, většinou v podobě šištice. Jako nahosemenné rostliny nemají květy. Již malé dítě ví, že jehličnany neopadávají, protože nejsou choulostivé na krátkodobý nedostatek vláhy. Najdou se však i výjimky, např. modřín opadává. Jistě poznáte alespoň základní druhy stromů, např. buk, dub, javor, jasan, lípu, břízu... Význam stromů pro přírodu i člověka je veliký; dřevo potřebujeme již od dob pravěku, získáváme mnoho výborných plodů, např. citrusy, ale také některé léčivé látky. Nejmenším stromem světa bude pravděpodobně bonsaj, která dorůstá nejvýše 15 cm, naopak největším je sekvoj vždyzelená, která může měřit až 115 m.

Arnošt Fridrich

Sloupek

Adoptuj, adoptujme, adoptujte

To, že se na naší škole něco dělo, zaznamenal asi každý. Ať už ze stále přeživších plakátů, z informací na nástěnkách, nebo z popěvku: „Rumila, Rumila, Rumila,“ který téměř okamžitě vymysleli „budoucí prodavači v nejménovaném super-marketu“. Vyvrcholením této akce bylo obcházení tříd s kasičkami a prosba spolužáků o příspěvek. To ostatně byly taky zajímavé dny. V pondělí na mě měla naše vedoucí otázku: „A myslíš si, že se to podaří vybrat?“ Ve středu při sečítání byla už otázka jiná: „Překročí to 10 tisíc?“ Nakonec výsledná částka 10 tisíc skutečně překročila. Hlavně přispívaly děti z prvního stupně. Na druhém stupni byla situace těžší, neboť až na výjimky se ve třídách nevybralo víc než 200 Kč, protože přispívali pouze 2 až 3 lidé. Tito lidé museli mít i dávku odvahy, protože někteří spolužáci nechtěli přispívat jako první. Osobně jejich obavy nechápu. Ale vybrali jsme tolik, kolik jsme potřebovali. Tomu, kdo přispěl, děkujeme. Tomu, kdo nepřispěl, nevzkazujeme nic, snad jen to, že pokud chtěl přispět, může příští rok a pokud nechtěl, je to jen jeho věc. My, co jsme vybírali, jsme s průběhem spokojeni už jen z toho důvodu, že jsme zameškali 6 hodin...

Kos Matěj

Školní družina Berušky – Vánoce

Celá družina je u vánočního stromečku. Pod stromečkem jsme našli dárky - například míče nebo rakety na tenis. A měli jsme občerstvení a hráli hry. To odpoledne bylo velmi zábavné a měli jsme krásný stromeček. V družině bylo velmi uklizeno. Několik dětí leželo a ostatní dřepěli nebo klečeli.

Vaši šikovní druháci

Sen

Nastal další horký slunečný den. Byla středa a všichni vstávali buď do školy, nebo do práce. Středoškoláci, ač neradi, museli vstávat trochu dřív kvůli přípravám na závěrečné testy před velkými prázdninami.

Cloud

Zack ráno vlezl do mého pokoje. Zack byl vysoký černovlasý chlapec, žák střední školy, s čistě modrýma očima. Vlasy měl roztřepené a naježené do všech stran se slehlou ofinou. Na sobě měl černou mikinu s čouhajícím bílým trikem a volné tmavé rifle. Zrovna měl v plánu mě vzbudit. Když Zack vešel dovnitř, zůstal stát jako kůl v ohradě. Všude okolo byl nepořádek, oblečení poházené po zemi, na stole učení a nedojedená včerejší večeře. Nakonec se vzpamatoval (nic jiného mu stejně nezbývalo) a přistoupil k mé posteli, kde jsem pohodově chrněl. „Vstávat!“ zatřásl mnou Zack. Šokovaně jsem vytřeštil oči a pocítil brnění zadku od nárazu na podlahu. „Co zase?!“ protřel jsem si oči a rozhlížel se kolem. „Hádej. Můžeš třikrát.“ zasmál se Zack a ukázal na budík, který mi stál na nočním stolku. Pak rychle hodil zpátečku a vyletěl z pokoje, protože na něj už letěl můj polštář. Když jsem zpozoroval neúspěch v hodů, otráveně jsem se ušklíbl a tempem šneka jsem se doplazil do koupelny. Vykouzlil jsem na sobě vzhled normálního člověka a došoural se do kuchyně. „A snídaně nebude?“ nadzvedl jsem tázavě jedno obočí, když jsem na stole neviděl žádné jídlo. „Máš ruce? Máš. Tak si ji udělej.“ usmál se Zack, který seděl u stolu a čekal, až se uráším nachystat, abychom mohli jít. Zavrčel jsem a šel k ledničce. Otevřel jsem ji a další půl hodinu do ní civěl. „Ty než se rozhodneš, bude mi padesát!“ zakřičel Zack a zavřel mi ledničku před nosem. Propálil jsem ho vyčítavým pohledem. „Jdeme!“ zavelel Zack a ukázal na dveře od kuchyně. Sklonil jsem hlavu a poslušně šel na chodbu se about. Po chvilince jsme vyšli před dům. Tam mě Zack čapl za rukáv a celou cestu do školy mě táhl za sebou jako nějakou hadru.

Za pět minut jsme došli do školy. Zack mě konečně pustil. „Teď jsi mi to vytahall!“ zakňučel jsem a pokoušel jsem se ten rukáv nějak spravit. „To se narovná.“ mávl na tím Zack rukou. V tom se ozvalo zvonění a oba jsme rychlostí světla letěli do třídy. První hodinu byla matika se starou vrásčitou učitelkou, která snad přežila i dinosaury. Zack, který seděl na místě vedle mě, se už silně nudil a po židli pomalu sjížděl na zem. Já měl položenou hlavu na lavici a čelem jsem slabě mlátil do stolu. Třída byla docela prostorná, taky že se tam vešlo kolem 24 lavic. Když už konečně muka první hodiny skončila, Zack sjel až na zem jako hadrová panenka. Rychle se sesbíral a zase si sedl. Podíval se na mě a usmál se. „Co kdybychom pláchli?“ navrhl Zack. „He?“ ušklíbl jsem se. „No půjdeme ven místo školy.“ dodal. „To ani náhodou!“ zaječel jsem. „Srabe! Však Tifa určitě půjde a užijeme si i bez tebe.“ řekl Zack a zvedl se k odchodu. „Však co se může stát.“ řekl jsem si pro sebe a rychle jsem běžel za Zackem, který měl namířeno za Tifou. Tifa měla hnědé vlasy po lopatky a světle hnědé oči. Zrovna se spolu srazili a já nestačil zabrzdit a napálil jsem to do nich jako střela. „Nemůžete se čumět, kam lezete?!“ zařvala Tifa. Já a Zack jsme provinile sklonili hlavu a zakoukali jsme se do země. Tifa začala něco mlet a já to ani nevnímám. V půlce věty ji Zack zastavil. „Nepůjdeš s náma místo školy někam ven?“ vyhrkl. Tifa se na něj podívala s pusou dokořán. „P-proč?“ zeptala se Tifa. „Co já vím. Já se tady unudit k smrti nehodlám.“ pokrčil Zack rameny. Tifa se hluboce zamyslela. Během jejího myšlení zazvonilo na další hodinu. „Tak já půjdu.“ Zasmála se Tifa. Všichni tři jsme vykročili směr východ.

Zašli jsme do lesa. V lese se pohybovalo hodně chocobů. Chocobové vypadají jako přerostlá kuřata, větší než lidé. Někdy slouží k boji, chovají se v zajetí, ale i volně je jich dost. Všichni jsme si posedali na pařezy, které tvořili kruh. „Říďa nás zabije.“ vytleml se Zack a začal si hrát s větvičkami popadanými kolem. Já a Tifa jsme jen tiše seděli. Za námi přišel jeden chocobo. Zrovna stál za Tifou a tak se musela otočit, aby na něj viděla. Po chvilce koukání na něj vstala a pomaličku, aby ho nevylekala, šla za ním. „Co děláš?“ zeptal jsem se jí. „Ticho Cloude!“ odsekla. Se Zackem jsme si vyměnili pohledy a pak jsme upřeli pohledy na Tifu. Ta se metr před chocobem zastavila, nachvilku zaváhala a skočila po chocobovi. Ten se jí vyhnul a rychle utíkal pryč. Tifa se rozběhla za ním. „Jdeme Cloude!“ zakřičel Zack a rozběhl se za Tifou a chocobem. Já neváhal a běžel jsem taky.

Tifa

Skočila jsem po chocobovi, ale ten uhnul a já ochutnala chuť letní trávy. Rychle jsem se sesbírala a valila za prchajícím chocobem. Kluci se vrhli za mnou. Já skákala po spadených stromech, odrážela jsem se od kmenů stojících stromů a kličkovala mezi nimi, abych se dostala k tomu přerostlému kuřeti co nejbliže. „Stůj!“ uslyšela jsem za sebou Clouda. Ignorovala jsem ho a letěla dál. „Zastav kuře jedno přerostlý!“ vyjekla jsem. Pokoušela jsem se vymyslet plán jak ho chytit. Jedním očkem jsem si prohlížela okolí, čeho bych mohla využít. Pak jsem od chocoba odtrhla i to druhé oko a to už jsem se rozmazjla na stromě. Ruce a nohy mi trčely do stran. Za zády jsem slyšela ránu o zem a smích. To sebou kluci mlaskli o zem, když vybuchli smíchy. Já se z toho stromu co nejrychleji seškrábala a hned jsem vypálila znova pronásledovat chocoba. To přerostlý kuře moc velký náskok nezískalo, protože se taky zasmálo nad cizím neštěstím. Zase nějakých pět minut nahánění a nad hlavou mi konečně blikla žárovíčka vymyšleného plánu. „Kluci!!!“ zaječela jsem. Chudák kuřátko leknutím nadskočilo metr nad zem, ale dobře pro mě a já ho o nějaký kousek dohnala. Cloud i Zack u mě byli během vteřiny. „Chocobové neumí létat a jestli se nepletu, několik metrů vedle nás by měla být propast. Co kdybychom ho tam nahnali?“ zasmála jsem se a už jsem přetíkala nedočkavostí až ho naženeme do slepé uličky. Kluci kývli, a aniž bych jim řekla, utíkali chocoba obklíčit ze stran. Cloud zprava a Zack zleva. Cloud přiblížováním k chocobovi způsobil, že jsme zahnuhli doleva. „Ještě kousek Cloude!“ zařvala jsem, aby mě slyšel. Cloud poslechl a hned jsme byli zase o kousek nasměrovaní doleva. Teď už jsme se řítili přímo do propasti. Doufala jsem, že čím blíže budeme, tím pomaleji chocobo poběží. Zarazil mě opak. Chocobo místo toho, aby zpomaloval, spíš zrychloval. „Proč nezpomalí?“ zeptal se Zack. Nestačili jsme zabrzdit a všichni jsme vyletěli přes okraj propasti a spadli jsme dolů. Zem se blížila dost rychle. Já jsem padala na ostrý kámen. Těsně před dopadem na zem, to všude zhaslo. Všude byla tma, nikde nic ...

„He?“ cukla jsem sebou a z lehu jsem se zvedla do sedu. Chvilku jsem seděla a přemýšlela o tom, co teď bylo. Zrychleně jsem dýchala a byla jsem zpocená. „To byl jenom sen.“ řekla jsem, hluboce jsem vydechla a zavřela jsem oči. Při tom posledním okamžiku jsem se musela moc vrtět a cukat, protože peřina byla hozená na zem, prostěradlo pomačkané a celé nějaké divné. Pomalu jsem si lehla zpátky. Zklidnila jsem dech a znova jsem usnula.

Napsala Kristýna Skulová

Rok 2011

Novoroční shrnutí uplynulého roku

Leden:

- Sazka se začala řídit do záhuby, byla na ní vyhlášena insolvence a začala se třást židle pod šéfem sazky Alešem Hušákem.
- Revoluce v Tunisku skončila – ze země uprchl prezident s manželkou a nejbližšími spolupracovníky.
- V Moskvě byla na letišti Domodědovo odpálena bomba.
- Na ministra Vondru praskla causa Promopro, kdy byla uzavřena velmi nevýhodná smlouva mezi touto firmou a státem během předsednictví ČR v EU.

Únor:

- Po tuniském prezidentovi Bin Alím „sbalil dekle a vzal kramle“ také egyptský vůdce H. Mubarak.
- Zemřel herec Pavel Vondruška.
- Diktátorský režim se začal hroutit i v Libyi.
- Další úmrtí umělce – umřel spisovatel Arnošt Lustig, který psal převážně o holocaustu.

Březen:

- V Japonsku bylo zemětřesení, díky kterému se poškodila jaderná elektrárna Fukušima. Svět se několik týdnů bál jaderné katastrofy.
- Policie konečně našla Aničku Janatkovou. Bohužel mrtvou. Obviněný muž spáchal sebevraždu dřív, než začal proces. Pravdu se tak asi již nikdy nedovíme.
- Výměna stráží u ČSSD. Buldozer (pro neznalé Jiří Paroubek) zacouval dozadu a na jeho místo se dostal Bohuslav Sobotka.
- Český lékař B. Pomahač v USA provedl první transplantaci obličeje.
- Skončila papírová padesátikoruna. Dále jíž bude 50Kč pouze cinkat.

Duben:

- Náš pan prezident Klaus pobavil svět. „Znárodnil“ chilské protokolární pero.
- Ve VV to vřelo. Kristýnka Kočích plánovala „převrat“ ve straně. Ve stejnou dobu se ve Věcích Veřejných řešila causa s „půjčováním“ peněz poslancům z nadité peněženky „superguru“ VV Víta Bárty.
- Svatební šílenství obletělo svět. Britský princ William si bral dívku Kate.
- V Pardubicích vybuchla část chemické továrny. Zemřeli 4 lidé.

Květen:

- Američané zabili Usámu Bin Ládina, vůdce teroristické organizace Al – Káida.
- V Německu začala řídit „okurková epidemie“, kdy byl v okurkách neznámý virus.

Červen:

- Všemocný šéf Sazky Aleš Hušák byl donucen odejít ze své funkce.
- Odboráři uspořádali největší stávkou od roku 1989. Praha byla celkově ochromena, ostatní města na tom taky nebyla nejlépe.
- Zemřel Peter Falk – představitel legendárního Columba

Červenec:

- Ekologové se začali na Šumavě přivazovat ke stromům, aby zabránili kácení těch, které byly poškozeny kůrovcem.
- Anders Breivik povraždil na norském ostrově Utøya desítky mladých lidí.
- Zemřela britská zpěvačka Amy Winehouse. Jednalo se o celebrity s drogovou minulostí.

Srpen:

- Další měsíc hromadného odchodu slavných. Zemřeli odbojář Ctirad Mašín, spisovatelka Simona Monyová a herečka Jiřina Švorcová.
- Mačetový útok v Novém Boru a hromadná rvačka v Rumburku, které vyprovokovali Romové se staly rozbuškou národnostního konfliktu ve Šluknovském výběžku, kdy lidem došla trpělivost snášet nepřizpůsobivé obyvatele.
- Policie zatkla J. Bartáka, lékaře a „herce“, kterého viní ze sexuálních útoků, které směřoval proti svým asistentkám.

Září:

- Spadlo letadlo s hokejisty týmu Lokomotiv Jaroslavl. Zemřeli všichni pasažéři, kromě letového inženýra. Na palubě zahynuli i tři Češi - obránce Karel Rachůnek, útočníci Jan Marek a Josef Vašíček a kapitán slovenského týmu Pavol Demitra.
- Zemřeli režisér Otakar Vávra ve věku úctyhodných 100 let a scénárista Jiří Hubač, autor Sanitky.
- Náš pan ministr škrtů a úspor (mimo krizi financí) Miroslav Kalousek vyfackoval „nějakého drzého spratka“. Jak se zachoval onen „spratek“ pan ministr neuvedl. Osobně si myslím, že za exekuci poděkoval slovy: „Pánbůh Vám to oplát na stotisíckrát!“

Říjen:

- Zemřel šéf Applu Steve Jobs. Prohrál boj s rakovinou.
- Libyjci zabili vůdce Kaddáfího. Národ netruchlil, ale lynčoval.
- Další odchod umělce. Zemřel kreslíř Jiří Winter, známý pod pseudonymem Neprakta. Kreslil ilustrace hlavně pro knížky M. Švandrlíka, se kterým spolupracoval, nebo nakreslil okolo 35 tisíc vtipů.

Listopad:

- Navždy odešel herec Bořivoj Navrátil.
- Ministr průmyslu a obchodu Martin Kocourek nedokázal uspokojivě vysvětlit „přiklonění“ a následné „odklonění“ několika milionů pře své konto a musel rezignovat.
- Policisté placeni státem si přišli pro šéfa policistů placených Prahou Vladimíra Kotrouše. Důvod jistě uhádnete hned – korupce.

Prosinec:

- V Rusku se uskutečnily „volby“, ve kterých samozřejmě vyhrál národní superhrdina V. Putin. Poté začaly demonstrace nespokojeného lidu.
- Další ministr na odchodu. Tentokrát „kulturista“ Besser. Za jeho odchod může spojení s firmou, která je spíše přehlídkou korupčníků. To celé navíc neuvedl v daňovém přiznání.
- Zemřel pan prezident a spisovatel Václav Havel.
- Zemřel severokorejský vůdce Kim – Čong – Il. Některé národy truchlí, ostatní oslavují možný konec jedné hodně napjaté éry.

Tento rok bych označil jako rok:

Velkého odcházení
Arabského Jara
Přikloňování úplatků
Změn ve vládě
Jaderné skorokatastrofy

Sestavil Matěj Kos

Testování na zvířatech

Testování na zvířatech se ve slušné společnosti odsuzuje, už to tak prostě je zaběhnuté, že se říká: „Testování na zvířatech? No fuj!“. Ale v tomto článku se na toto ožehavé téma podíváme bez zbytečných citů a sentimentu.

Zaprvé: testování kosmetických přípravků na zvířatech pomáhá především dívkám, což přináší první podivení se, jelikož dívky většinou proti tomuto testování protestují. Ale musely by si taky uvědomit, že se někde musely všechny jejich šminky, šampóny, barvy a krémy testovat. A jak jinak testovat, aby se milé dívky ráno neprobudily červené, jak rudá hvězda, než na milých, nicnetušících a bezbranných zvířátkách? To už si třeba neuvědomují, anebo když na jejich protesty padne otázka „A jak byste chtěly zajistit, aby nebyly z přípravků nějaké nežádoucí účinky jinak, nežli testováním?“ většinou mlčí. Ale to je pořád takový vedlejší obor, kde by se dalo o nějakém omezení testování na zvířatech ještě mluvit.

Ovšem hlavní obor, na který padá možná ještě větší hněv ekoteroristů, hipíků a podobných kreatur je výzkum. Výzkum chorob a léků na ně. Ekoteroristé již několikrát zaútočili na univerzity, kde se na zvířatech testovalo. Oni si ale asi neuvědomují, že tímto překazí mnohdy mnohaletou práci vědců, kteří zrovna třeba dělali velmi potřebný výzkum choroby, kterou může trpět třeba i někdo z těchto „zelených“. A co teprve to, že se na zvířatech testují léky, které by mohly zachránit život spoustě lidí, například léky na rakovinu, nebo AIDS. Tyto léky by při nedostatečném testování na zvířatech (teď se to testuje od myši po prasata, nebo opice a až poté se lék dává prvním lidem) by mohl pacienty i zabít, nebo jim výrazně zkrátit, nebo jinak poznamenat život. To už si ovšem asi ti, co proti testování na zvířatech (myslím ty, kteří jsou pro úplný zákaz) asi neuvědomují.

V současné době a asi ani v blízké budoucnosti neexistuje vhodný ekvivalent k testování na zvířatech. V současné době vidím pouze úzkou možnost testování pomocí geneticky naklonovaných objektů, což je ovšem považováno za nemorální a v některých zemích i nelegální. Věřte, že pokud by se alternativa vyskytla, já bych byl mezi prvními, kteří by prosazovali zastavení testů na živých tvorech. Ale bohužel zatím jsou tyto zvířata nenahraditelná. A proto protestující žádám, aby si uvědomili, co pro ně tyto zvířata dělají, že jim vlastně pořád zachraňují život.

Matěj Kos

Sloupek

O Pepíčkovi

Byl jednou jeden hoch, Pepíček Dobešů ho nazývali. Učil se nejprve strojařem a poté farářem, nakonec však skončil ve vězení, bohužel jako psycholog. Jednoho dne objevil nového kamaráda – Vítka Bártů. S ním šel do podnikání, a tak se stal šéfem přijímání superagentů. Vítek a Pepíček spolu jednoho krásného dne vstoupili do strany Věci veřejné. A jak dál šel čas, dostali se oba do vlády. Po chvíli však Vítek, chudák, sprostě nařčený z korupce, musel odejít z funkce. A Pepíček? Ten šéfoval, šéfuje a šéfovat bude resortu školství. Pepíček nám chtěl zkrátit přestávky, nahradit výchovu ke stýkání se náboženstvím a všechny vyhnat na učiliště. Spolu s Angelinou Merkel začíná sdílet přízvisko „teflonový“, protože se na něm žádná causa nepřichytí. Několikrát ho chtěli zlí pánové odvolat, ovšem on se nedal. Dále bude zavádět desetiminutovky, tj. vyhlášky, které zavede a za chvíli zase zruší a nezapomene se smát do kamery. A bude žít šťastně až do příštích voleb.

Kos Matěj

PES JE NEJLEPŠÍ PŘÍTEL ČLOVĚKA

Jak tohle přísloví vzniklo:

Jednou si šel jeden moc hodný chlapec koupit psa. Přišel k majiteli si pejska vybrat a vybral si vlčáka. Protože ten se na něj usmíval. Dal mu jméno Alík. Nového psa přivedl domů. Tam mu dal najíst a napít a dal mu dečku, na které bude spát. Druhý den ráno šel majitel pejska vycvičit. O pár týdnů později byl pejsek vycvičen. Dával mu najíst a klidně ho u toho hladil, protože věděl, že ho pes nekousne. Další den ráno šel chlapec koupit jídlo pro psa. Svého pejska vzal s sebou. Před obchodem psa uvázal, aby neutekl nebo někoho nepokousal. Jak chlapec vyšel z obchodu, tak si řekl, že se půjde do parku s pejskem projít. V parku ale chlapce přepadli. A pes se do zloděje hned pustil. Roztrhal mu gatě, tričko a boty. Zloděj se psa zalekl a utíkal pryč. Doma si chlapec nohu zavázal a říkal pejskovi: „Jsi můj nejlepší přítel. Zachránil si mě.“

Z hlubokého šuplíku

FOBIE

Čeho se lidé bojí? Od pobytu v uzavřeném prostoru až po běžné denní situace jako smích nebo radost. Ale na vině jsou i například pohádky. Vzpomeňte si například na mírně se tvářící Perníkovou chaloupku. Zlá ježibaba je Jeníčkem a Mařenkou zaživa upálena. A co třeba Červená karkulka? Amatérský chirurg rozpárá nesterilizovaným nožem vlkovi břicho a naskládá mu do něj kameny, aby se mohl později utopit ve studni.

A co třeba filmy, konkrétně Nezvratný osud? Jeden člověk má v určité situaci vizi, že se stane tragédie, při které všichni zemřou. S dalšími lidmi uteče a přežije. Za čas začnou ti, kteří přežili umírat při divných nehodách v běžných denních situacích. To se pak nemůžeme divit, že je tolik známých fobií. Někteří lidé byli přesvědčeni, že se jim stane to, co se stalo ve filmu.

Fobie se samozřejmě netýkají jen obyčejných smrtelníků. Například Johny Depp trpí tzv. coulrofobií - strachem z klaunů. „ Nejvíc mě na nich děsí ten jejich úsměv.“

A jaké jsou nejzajímavější fobie?

AEROFOBIE- strach z proudícího vzduchu

KRUCIVERBOFOBIE- strach z křížovek

OKOTOFOBIE- strach z čísla osm

DENTOSKAPOFOBIE- strach ze zubních párátok

OPTOFOBIE- strach otevřít oči

XEROFOBIE- strach ze střízlivosti

ZYTOFOBIE- strach z piva

DEXTROFOBIE- strach z věcí napravo od pozorovatele

FOBOFOBIE- strach z vlastního strach

HIPOPOTOMONSTROSESKVIPEDALIOFOBIE- strach z dlouhých slov

PARTHENOFOBIE- strach z mladých dívek

A další...

Zdroje:

<http://aktualne.centrum.cz/kultura/umeni/clanek.phtml?id=648061>

<http://www.silencer.name/2010/11/14/pivo-obsahuje-zenske-hormony/>

<http://styl.finance.cz/online-krizovky/>

Katka Pokorná

Měsíce

Natka Hanslianová

Ála Nekvapilová

Leden

Sněží, sněží, sněží,
budeme opět svěží.
Na Nový rok vstanem zas,
mění se nám roční čas.

Únor

V únoru je krásný sníh,
pojedeme na saních.
Každému se únor líbí,
všichni na saních jsou bílí.

Březen

Na okraji jara,
je ta zima stará.
Krásné máme sluníčko,
ať zahřeje nás maličko.

Duben

Na duben je prima den,
každý chodí z domu ven.
Duben je pro krásné kytičky
pro naše matičky.

Květen

Novinka letí světem,
že už přichází květen.
Květen, květen, květen,
prostě letí světem.

Červen

V červnu končí školní rok,
každý ze školy udělá hned krok.
Na prázdniny pojedem
i s naším sousedem.

Červenec

Huráá, už jsou prázdniny,
vezmem s sebou svačiny.
Pojedeme k moři,
tam se vlny tvoří.

Srpen

Prázdniny pomalu končí,
kluci ještě jančí.
Ve vodě i na souši
kluci všechno vyzkouší.

Září

Začíná nám zase škola,
budeme mít nová kola.
Za jedničky, za dvojky,
budeme mít doma vdolky.

Říjen

Začíná nám nový den,
třeba splníme si sen.
Všichni si krásně pohrajem
a zase nám začne nový den.

Listopad

Padá, padá listí,
nikdo není čistý.
Začínají přeháňky,
už brzy pojedeme na sáňky.

Prosinec

Začíná nám prosinec,
máme doma zvěřinec.
Dostali jsme kočku, psa,
máme doma zvířat sta.

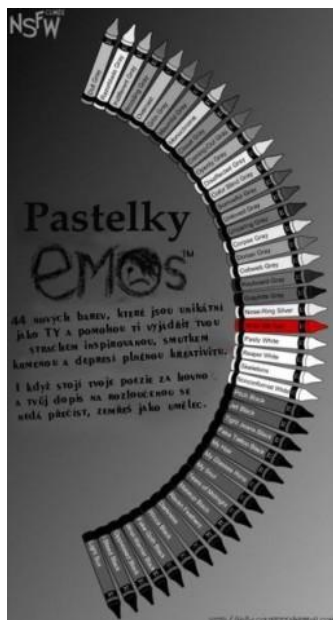
Emo

!!!ВНИМАНИЕ!!!

Pokud jsi Emo, tak toto nečti!

Emo je článek na řetězci: 1) člověk trpící pubertou (teenager) => 2) člověk trpící pubertou a melancholií (teenager s depkou) => 3) Emo => 4) mrtvola. Někdy se ale stává, že teenager, který rád rebeluje, přejde rovnou z kroku 2 ke kroku 4, a tím celému tomuto promyšlenému řetězci sráží na významu. Ale k popisu této kultury.

Emo poznáte podle toho, že je černé, případně s červeným, nebo šedým doplňkem. Vlasy si upravují po vzoru slavného malíře pokojů, pouze je to přehnáno do extrémů – jedno oko ukaž, to druhé skryj. Mývají většinou úzké kalhoty a jak jinak, než černé triko, nebo mikinu. Zdržují se všude možně, nejčastěji na školních záchodech, u obchodních center a na internetu. Většinou jsou ze střední vrstvy, z prostředí milující rodiny. Mezi poznávací znaky patří také to, že mají na sobě železa, olova a jiných kovů více, nežli průměrné železářství. Kvůli tomuto jevu si vysloužili označení „ocvokovaní cvoci“. Ema mají také velmi dobré vnímání, neboť jsou schopny rozpoznat dva city: lásku a nenávisť. Svoji kulturu spoluvytvářejí tím, že sledují Youtube a MTV a označují za EMO vše, co se jim alespoň trochu líbí, nebo v nich alespoň trochu probouzí deprese. Emo chce

spáchat sebevraždu, nebo o tom neustále mluví. Většinou ale sebevraždu nespáchá, pouze používá vyhrožování k snadnějšímu vynucení svých cílů v tomto velmi krutém světě. Hlavním problémem Em školou povinných (nepovinné Ema se vyskytují pouze jako rarita (vycpané nepovinné Emo by se dalo věnovat do muzea kuriozit) je, že ztrácejí rolnický rozum a jsou často vytrženi z reality. Učitele dohání k šílenství tím, že jsou apatičtí a mají pořád „špunty“ v uších, ale upřímně toto není pouze výsada Em.

Matěj Kos

Adresa pro stížnosti je tato:

kos.matej@seznam.cz

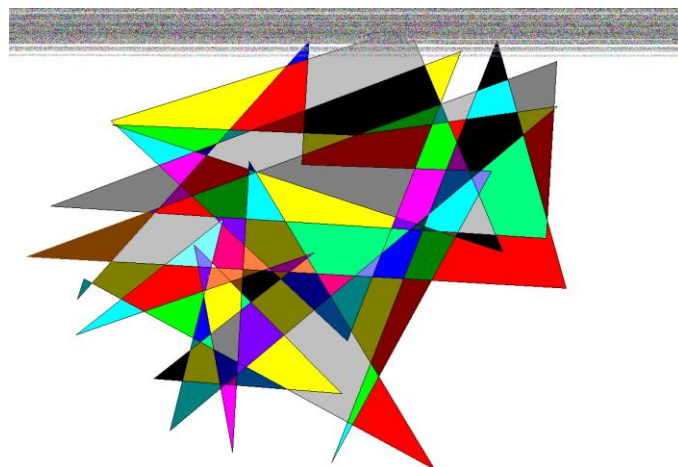
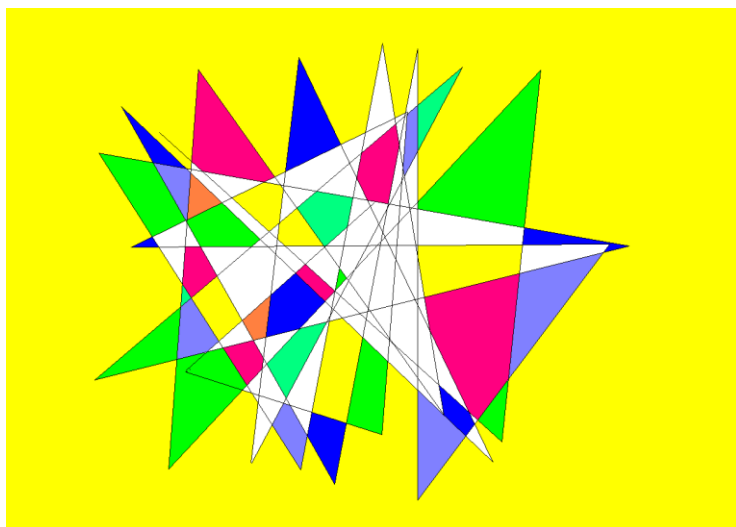
Pokud Vám to nestačí, rád si s Emou popovídám osobně:

PO – PA 8.00 – 13.30 ve třídě 9. B

Doma mě prosím neotravujte.

Obrázky a texty od našich nejmladších redaktorů

Jak sbírat

Sbíraní se zdá být lehká věc, ale sbírání není jenom hledat věci po domě. Když chceš sbírat, tak to nehledej po domě, ale například na cestách, na výletech. Nemá cenu jenom ty věci hledat. Ta radost ze sbírky není úplná, když to jenom hledáš po domě. Pravou radostí je, když to opravdu sbíráš. Pak máš opravdu ten dobrý pocit. Když si chceš udělat vlastní sbírku, tak si musíš pamatovat všechny zásady.

Lukáš Kapinus, 2.B

**Malá beruška si v trávě na lístečku sedí
a cvrčci cvrlikají, kobilka skáče hop
hop hopsasa, a mravenci pracují .**

Agentura Skorojasno

Laboratorní zpráva I.

Dělení lidstva dle prezentování

Lidstvo se snaží rozdělit se už od nepaměti. Vzpomeňme na starověké pokusy rozškátlkovat lidstvo podle temperamentu, později páni vědci vymysleli dodnes uznávané IQ, které lidstvo rozsévá mezi dva póly – od teoretických fyziků až po ty, kteří nosí lidskou podobu pouze omylem, protože i šneci naší redaktorky by vypočítali příklad s menší odchylkou. Já jsem objevil dělení podle prezentování na veřejnosti. Část práce byla v praxi ověřena na třídě 9. B, zbytek posbírán při různých akcích.

a) Hejkalové

Skupina lidí, kteří mají potřebu slovem „hej“ něco umocňovat, podtrhávat význam a hloubku myšlenky, případně se doptávat, jestli všichni všechno pochopili. Zřídka kdy se objeví osvícený hejkal, hej používá zcela správně, ovšem podle slovenské mluvnice. Za zmínku stojí to, že ono „hej“ je slovenský ekvivalent českého „jo“.

b) Ehmno

Tito lidé prokládají každé slovo důkladným předmolením něčeho, co se většinou vkládá do textu jako „ehmm...“. Tito lidé pořádně nevědí, na rozdíl od hejkalů, co chtějí říci a tak v průběhu hledání slova vydávají tento zvuk.

c) Jakobíni

Jestliže předchozí skupina lidí používala nesrozumitelnější „ehmm...“, tato skupina používá k hledání vhodného slova pomocné slovíčko „jakoby“. Toto slovo lze použít také jako naznačení nejistoty, nebo neurčitosti. Jeden příklad za všechny: „v těch Sudetech jakoby byli Němci a ten Henlein chtěl jakoby...“.

d) Faktici

Jdou pouze po nejdůležitějších věcech, někdy je sdělují pouze pomocí hesel. Tito lidé uznávají pouze slovní spojení, nebo maximálně holou větu. Sice přenesou všechny důležité informace, ale bez jakéhokoliv obalu. Takovýmto lidem dělá značné problémy diplomacie.

e) Moraváci

Ti, kteří mají část rodiny třeba na Slovácku, nebo se na ně nějak jinak nářečí přenesou, velmi často (není ovšem pravidlo) nechtěně použijí nějaké slovo v nářečí. Nejčastěji je to: tož, šak, su, sa. Tohoto si ovšem často nevšimnou ani posluchači (pokud nejsou z Čech), natož autor.

f) Ti ostatní

Jestli jste se zde nenašli, nezoufejte. Určitě máte nějakou chybu, které jste si ještě nevšimli a při troše štěstí tak neučinilo ani vaše okolí. Vypisovat zde všechny pomocná slova, jako například neméně oblíbené „že“ by bylo na zprávu, která by obsahovala dalších pět stran. Možná se ale tímto výzkumem budu nadále zabývat.

Matěj Kos

NIC	NIC	NIC	NIC		O			NIC	NIC	NIC	NIC
NIC	NIC	NIC	B								
NIC	NIC	NIC	NIC			M		N	NIC	NIC	NIC
NIC	NIC	NIC	S					NIC	NIC	NIC	NIC
NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC
NIC	NIC	NIC	NIC		P				NIC	NIC	NIC
B		L				NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC
NIC	NIC	NIC	J		NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC
NIC	NIC	NIC	NIC			M		NIC	NIC	NIC	NIC
NIC	NIC	NIC	NIC		R				NIC	NIC	NIC
K					NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC	NIC

1. CO SE PIJE?
2. Z JAKÉ ZEMĚ POCHÁZÍ MURMU RUMILA?
3. JMÉNO CHLAPCE?
4. PROTILKAD SLOVA STÁT?
5. JAKÉ ZVÍŘE JÍ BANÁN?
6. JAK SE JMENUJE FOTOKOMIKS M11?
7. ZÁJMENO OSOBNÍ.
8. JAK SE JMENUJE NAŠE PLANETA?
9. CO NÁM DÁVÁ MLÉKO?
10. CO ROSTE NA LOUCE?

STUDENT SKLÁDÁ ZKOUŠKY. PROFESOR SE PTÁ: CO NEJVÍC ZPŮSOBUJE POCENÍ U ČLOVĚKA? .....
 ODPOVÍ STUDENT.

Ála Nekvapilová, Natka Hanslianová

INZERCE M11:

HAXE
Nejen andělé podlehnou

Jihlavská pobočka BIS přijme nového
infiltračního agenta do Bosny a
Hercegoviny

ZN: Detektor min vítán

DŮLEŽITÉ!

Městský úřad Brno upozorňuje, že
občané, kteří vlastní odpalovací
zařízení pro rakety dlouhého doletu,
se musí zaregistrovat nejpozději do
3. 2. 2012.

Něco pro vás:

Cestovní kancelář

Za Nosem

S námi se neztratíte

Konečně nová svobodná sociální síť

ksichtbook®

KSICHTBOOK

To pravé místo pro vaši tvář...